

हे०च०

मा०७

अथाव्ययानिवक्ष्यन्ते प्राग्वदेव स्वरक्रमात् । अस्वल्पार्थेऽप्यभावेऽपि स्या
 दास्मरणवाक्ययोः ॥ १ ॥ आङी षदर्थेऽभिव्यक्तौ क्रियायोगेव धावपि ।
 आ स्यादवधृतिस्मृत्यो रः सन्तापप्रकोपयोः ॥ २ ॥ इः स्यात्वेदे प्रकोपोक्तावी
 क्रोधेदुःखभावने । प्रत्यक्षे संनिधौ वाप्युरेषोक्त्या मन्त्रणार्थयोः ॥ ३ ॥ उ
 त्पधाने प्रकाशे च प्रागल्भ्या स्वास्थ्यशक्तिषु । विभागे बन्धने मोक्षे भावे लाभा
 र्द्धकर्मणोः ॥ ४ ॥ उं प्रश्नेऽङ्गीकृतौ शेषेऽप्युपश्लेषवाचि च । ऋकुत्सावा
 क्ययोरेहेहै शब्दाविवस्मृतौ ॥ ५ ॥ आमन्त्रणाह्वानयोरेप्रणवेऽङ्गीकृता
 वपि । ओ औ शब्दौ तु हेहौ च हूँतौ सम्बोधनेऽपि च ॥ ६ ॥ कुपापीयं
 सिकुत्सायामीषदर्थे निवारणे । कंसुखवारिशिरसोः किंप्रश्ने कुत्सितेऽपि
 च ॥ ७ ॥ चान्योन्यार्थसमाहारन्वाचयेषु समुच्चये । हेतौ पश्चान्तरे तु
 ल्ययोगिता विनियोगयोः ॥ ८ ॥ पादपूर्णेऽवधूतौ चतुर्विंशेऽवधारणे ।
 समुच्चये पादपूर्णाधिग्निर्भर्त्सननिन्दयोः ॥ ९ ॥ निर्याक्षिपेभृशार्थे च
 नित्यार्थदानकर्मणि । सन्निधानोपरमयोः संश्रयाश्रयशिशु ॥ १० ॥
 मोक्षेऽन्तभावेऽधोभावे बन्धने कौशलेऽपि च । नुप्रश्नेऽनुशये तीर्थे स्याद्वि
 कल्पवितर्कयोः ॥ ११ ॥ नञी षदर्थे सादृश्ये तद्विरुद्धतदन्ययोः ।
 व्यतिक्रमे स्वरूपार्थनिषेधाभावयोरपि ॥ १२ ॥ निर्निश्चये क्रांताद्यर्थे वि
 शेषप्रतिषेधयोः । प्राक्पूर्वस्मिन्प्रभाते दिग्देशकालेष्ववान्तरे ॥ १३ ॥
 अन्तीतेऽग्रेऽप्यथ प्रस्थाङ्गताद्यर्थप्रकर्षयोः । वासमुच्चयएवार्थे उपमानविक